

Motion till riksdagen 2017/18:3186

av **Amineh Kakabaveh (V)**

Hedersförtryck, utbildningsinsatser och samhällsorientering

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla nyanlända flyktingar inte bara ska få lära sig svenska i sfi-undervisningen utan tidigt också få lära sig hur det svenska samhället fungerar, om svenska lagar, om demokrati, mänskliga rättigheter och kvinnors och barns rättigheter, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se till att svenska myndigheter skärper granskningen av etniska och religiösa organisationer och församlingar så att dessa i praktiken följer vad som föreskrivs när det gäller demokratiska principer och respekten för mänskliga rättigheter, kvinnors och barns rättigheter samt hbtq-personers rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att föreningar och församlingar som i sin praktiska verksamhet bryter mot demokratins principer, mänskliga rättigheter, kvinnors och barns rättigheter samt hbtq-personers rättigheter inte bör beviljas statliga anslag och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör lyfta fram jämställdhet som en del av lösningen på de utmaningar som segregation utgör, t.ex. genom att anlägga ett jämställdhetsperspektiv som tydligt framhäver skillnader i livsvillkor mellan kvinnor och män och flickor och pojkar i olika bostadsområden, och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning i syfte att skapa en brottskod när det gäller det som i dagligt tal benämns hedersvåld och hedersmord och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen i syfte att upprätthålla en demokratisk ordning bör undanröja kvinnodiskriminering och befärma jämställdhet genom att förbjuda könssegregerade undervisningsformer som är i strid mot skolans läroplan och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen i sitt arbete för jämställdhet mellan könen bör ta initiativ till en särskild

- upplysningskampanj i landets skolor om hedersvåld som beskriver hedersvåldets historiska ursprung, dess effekter på samhället, hur det strider mot demokratiska principer och mänskliga rättigheter och vad det innebär av frihetsinskränkningar för särskilt flickor och unga kvinnor, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla som utbildas till lärare, socialarbetare, polis och domare m.fl. samt de som studerar ämnet svenska 2 och kommer att undervisa i sfi och bland nyanlända bör genomgå en utbildning om hedersvåldet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
 9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skolundervisningen i privata och religiösa skolor ska stå på vetenskaplig grund och att skolan och klassrummet ska vara sekulärt samt att ingen minderårig elev (under 18 år) där ska avskiljas eller skiljas ut från de andra på grund av kön eller religion, vilket medför att skolan ska vara fri från alla typer av religiösa symboler, inklusive klädedräkten för barn under 18 år, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
 10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen som en del av ovannämnda upplysningskampanj även bör vända sig till alla etniska grupper och trossamfund och även i detta sammanhang särskilt vända sig till ungdomen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
 11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att s.k. oskuldskontroller snarast möjligt bör förbjudas och tillkännager detta för regeringen.

Hedersvåldets utbredning

Hedersförtryck och våld är kollektivt sanktionerade och det drabbar båda flickor och pojkar men också vuxna. Men det är unga flickor och kvinnor som är mest utsatta. I starkt patriarkala och konservativa samhällen och familjer är hederskulturen mer omfattande. En flicka eller en kvinna kan genom sitt agerande skada familjens heder enligt hederskodexen. När familjemedlemmar och släktingar inte kan kontrollera flickornas beteende, privatliv och deras levnadssätt då hotas männens och familjens heder, därför bevaras hedern och/eller återställs den genom att starkt bevaka och kontrollera flickornas – och kvinnornas sexualitet. Om familjen tappar kontrollen över sin dotter/döttrar kan detta leda till allvarliga konsekvenser. Vi har flera sådana tragiska exempel på hedersmord på flickor och unga män. Fadime Shahindal och Pela Atroshi, Abbas, Maria/Barin, flyktingflickan som var 16 år i en Stockholmsförort förra året – dessa är bara några av dem som varit offer för hederskulturen. Balkongflickorna är många (de som kastas eller puttas ut från en balkong). Bara under 2016 fler än 8 fall av balkongflickor med hedersmotiv enligt polisen men ingen ställs inför rätta och de flesta förundersökningar läggs ner i brist på bevis och okunskap hos vårt rättssystem.

I rapport från Ungdomsstyrelsen 2009 kunde man läsa att 70 000 unga människor i Sverige inte själva fick välja vem de skulle gifta sig med. I en senare statlig utredning från 2014 bedömdes 100 000 personer under 25 år leva under hedersförtryck. Nationella samordnare vid Elektra i Stockholm och Göteborg menar att detta är lågt räknat och att det finns ett stort mörkertal i dessa rapporter och utredningar.

Hedersförtrycket omfattar inte heller bara unga kvinnor. Det upphör inte efter uppnådda 25 år utan är något som kan präglade en människa och vara livet ut. Docent Astrid Schlytter, forskare vid Stockholms universitet, menar att var tredje elev, flickor

och pojkar, som är födda i Sverige utomlands eller födda av utländska föräldrar i Sverige utsätts för olika typer av begränsningar som förbud att ha pojkvänner, krav på att flickorna måste vara oskuld när de gifter sig m.m. Astrid Schlytter påpekar att danska, norska och brittiska studier visar samma sak.

Andra begränsningar består i att man måste bära föreskriven klädedräkt som exempelvis slöja eller kroppstäckande plagg, inte får delta i olika delar av skolundervisningen såsom lektioner i sex och samlevnad eller simundervisning, olika sportaktiviteter, umgås i könsblandade sällskap, delta i skolans prao m.m.

Alla dessa restriktioner upprätthålls med fysiskt eller psykiskt våld av familjen, släkten och den sociala omgivning som de utsatta (främst flickor, men även pojkar) lever i. Det fysiska våldet kan gå så långt som till mord. Det psykiska trycket kan bli så hårt att det leder till självmord.

Det är svårt att få en exakt bild av hur utbrett hedersvåldet är, eftersom våldet utövas av närstående, vilket gör att anmälningsbenägenheten blir låg.

Göteborgsposten har dock gjort en kartläggning och gått igenom 3 000 domar och myndighetshandlingar där hedersvåld, tvångsgiftermål och LVU-ingripanden (lagen om vård av unga) finns med i bilden. Granskningen visade att 527 barn och unga omhändertagits eller tvångsvårdats enligt LVU på grund av hedersproblematik. 300 av dessa fall ägde rum åren 2014–16, vilket innebär att det under åtta år inträffade 227 omhändertaganden med hedersmotiv och 300 under de två senaste åren, vilket kan bero på att anmälningsbenägenheten kan ha ökat, vilket i så fall är en smula hoppfullt eller att behovet av omhändertaganden ökat, vilket är oroväckande. När man ser denna statistik bör man även hålla i minnet att LVU av socialtjänsten används i akuta fall och utgör en mindre del av de åtgärder som vidtas när det gäller utsatta barn.

Organisationen Varken hora eller kuvad (Vhek) har gjort två enkätundersökningar bland skolelever mellan 12 och 18 år i Göteborgs och Stockholms förorter, som visar att omkring 80 procent av flickorna kände sig kontrollerade av föräldrar och bröder. En majoritet av pojkarna ansåg sig skyldiga att kontrollera sina systrar. I Göteborg omfattade denna undersökning 1 200 elever och Stockholm 1 100 elever. Av enkätdeltagarna var 41 procent kristna och 53 procent muslimer. När det gäller frågan om samkönade relationer fanns dessa inte ens på kartan i enkätsvaren i Vhek:s undersökning.

I ovanstående redogörelse har vi i korthet berört unga människors – det uppväxande släktets – situation. Det finns självklart fall av hedersvåld bland vuxna – fall som lett till mord med många inblandade där förövarna varit närstående till mordoffret. Dessa fall är svårutredda, eftersom det finns en hederskodex där de som är inblandade tiger med vad de gjort, sett eller hört. Det finns sålunda även när det gäller fysiskt och psykiskt våld mot vuxna ett mörkertal.

Hedersvåldets ursprung och följder i en globaliserad värld

Alla undersökningar som gjorts hittills pekar mycket tydligt i en och samma oroväckande riktning. Trots att det nu förflutit mer än 15 år sedan Fadime Sahindal och Pela Atroshi mördades har det tagit tid innan politiker och myndigheter förmåtts att se hur vissa delar av Sverige i verkligheten ser ut – att det uppstått enklaver i våra stora och medelstora städer där hedersförtrycket bevaras och där män förtrycker kvinnor enligt ett mönster som finns i de länder de lämnat.

Hedersförtrycket har historiskt sett inte sitt ursprung i någon bestämd religion. Det är betydligt äldre än både islam och kristendomen. Det har sitt ursprung i patriarkala strukturer skapade i klan- eller ättensamhällen, i vilka kvinnorna hade en underordnad ställning. Patriarkatet uppstod långt före både Jesus och Muhammed. Det torde därför inte vara särskilt svårt att se och förstå att dessa religioner formades under de sociala omständigheter som då rådde och följaktligen kom att rättfärdiga den då rådande samhällsordningen.

Den ekonomiska, sociala, politiska och kulturella utvecklingen har inte varit likartad i alla delar av världen. Den har varit ojämn, för att inte säga djupt orättvis till följd av kolonialism och imperialism. I stora delar av världen har samhällena förändrats på ett genomgripande sätt, på andra håll har den tekniska och ekonomiska utvecklingen gått mycket långsammare – allra långsammast på det ideologiska planet. När det gäller synen på förhållandet mellan könen har det på många håll praktiskt taget inte skett någon förändring alls.

När så den globala utvecklingen idag medför stora och snabba folkomflyttningar och flyktingströmmar orsakade av krig och miljöförstöring m.m. leder dessa till möten mellan människor med mycket olika erfarenheter, bakgrund och föreställningar. Detta kan vara positivt om olikheterna tillvaratas genom en klok integrationspolitik. Sker inte detta uppstår det enklaver där traditionellt betingade patriarkala förhållanden omhuldas och bevaras och kommer i konflikt med den moderna omgivningen. Samhället blir segregerat och i de segregerade enklaverna lever hedersvåld och kvinnoförtryck vidare och gör det i strid med det omgivande samhällets i demokratisk ordning stiftade lagar och förordningar.

Jag menar att de till Sverige nyanlända förutom att de i sfi-undervisningen inte bara skall lära sig svenska utan också tidigt får lära sig hur det svenska samhället fungerar, vad som är tillåtet och förbjudet i svensk lag, om demokrati, mänskliga rättigheter och kvinnor och barns rättigheter.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Vid universitetet och lärarhögskolor bör alla som utbildas till lärare, socialarbetare, pedagoger, kuratorer m.fl. genomgå en utbildning om hedersförtryck och hedersvåldet, särskilt de som studerar ämnet svenska 2 och kommer att undervisa i svenska på sfi och för nyanlända.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Hedersvåld, demokrati, religionsfrihet och förtryck i religionens namn

I Sverige har man rätten att bilda föreningar och kultur caféer lika väl religionsfriheten är grundlagsskyddad. Det är viktigt i en demokrati. Många människor som kommit till Sverige har bildat föreningar och organisationer på etnisk grund samt olika religiösa trossamfund. För dessa måste gälla samma lagar och regler som för alla andra föreningar. De skall ledas och styras demokratiskt, ha demokratiska stadgar och respektera mänskliga rättigheter och kvinnor och barns samt hbtq:s rättigheter. Att formulera demokratiska stadgar på papperet är inte svårt och att i text ange en målsättning där man proklamerar att man respekterar mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter är inte heller svårt.

Att tillämpa stadgar och förverkliga målsättningar är dock mer krävande. I själva verket är flera av dessa föreningar klart mansdominerade. Odemokratiska och

patriarkala föreställningar och beteenden slår igenom. Detta har under senare år avslöjats av mediernas granskningar. Uppföljningen av hur dessa föreningar och organisationer i praktiken fungerar har varit mycket dålig. Detsamma gäller för en del religiösa trossamfund. Följaktligen är det rimligt att regeringen ser till att myndigheterna skärper granskningen av organisationer och trossamfund så att dessa i praktiken följer vad som föreskrivs när det gäller demokratiska principer och respekten för mänskliga rättigheter, hbtq, kvinnors och barns rättigheter.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Av detta följer att föreningar och församlingar som i praktiken bryter mot demokratins principer och mänskliga rättigheter och kvinnor och barns samt hbtq:s rättigheter inte beviljas anslag.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Hedersvåldets grogrund i det svenska samhället

Vi har i det föregående tecknat denna bakgrundsskiss för att vi vill skapa förståelse för vad det är som skett och för att man ska se vidden av de problem vi står inför och hur vi i Sverige ska kunna hantera dem.

Ser vi på svensk invandrings- och flyktingpolitik har den sedan andra världskrigets slut – som man beskrev den på 70- och 80-talen – varit generös och den har berikat det svenska samhället på många olika sätt. Integrationspolitiskt har våra regeringar dock varit oförberedda och åtgärderna ogenomtänkta. Integrationen än idag är könsblind och baserad på grupper. Man förmådde inte se de förändringar som pågick – inte ens efter det att Fadime Sahindal hållit tal i riksdagen – inte ens efter det att hon och flera andra flickor och unga män mördats.

Vilka som varit och fortfarande är blinda för vad som skett och sker tydliggjorde bl.a. Juno Blom – regeringens särskilda utredare när det gäller mäns våld mot kvinnor – när hon intervjuades av Göteborgsposten om de barn som drabbades av hedersförtrycket:

Jag tror att det viktigaste är att samhället verkligen synliggör de här barnen. Det finns tyvärr många kulturellrelativister som försöker ursäkta och osynliggöra förtryck av barn för att man är rädd att spela främlingsfientliga krafter i händerna. Så var jag själv en gång i tiden. Men man får inte glömma att man då spelar fundamentalisterna i händerna.

Barns rättigheter är universella, kvinnors rättigheter likaså. Det finns inga undantag, det finns inga ursäkter eller bortförklaringar att ta till för att inte respektera dem. Likafullt finns det de som försöker hitta sådana och försöker fly undan uppenbara och konkreta missförhållanden genom att istället för att stödja kampen för kvinnor och barns rättigheter talar om ”respekten för andra folks kulturer” utan att en sekund grubbla över vilka förtrycksmekanismer som ryms inom en del starkt patriarkala kulturer. I själva verket medverkar dessa ”kulturellrelativister” till att det traditionella kvinnoförtrycket reproduceras. Kvinnor hålls med traditionen och religionen som verktyg oinformerade och okunniga om sina rättigheter och möjligheter i det svenska samhället. Juno Blom menade i GP:s intervju att faller man för retoriken om att man inte ska ”stigmatisera” förorten utan istället tala om att det är upp till kvinnorna som bestämmer hur de vill ha sitt liv och bortser från de sociala sammanhang de lever i blir en av konsekvensen att slöjan hela tiden ”går nedåt i åldrarna”. Det innebär att ”Sveriges feministiska regering, men även Alliansen, låter islamister sexualisera små flickors kroppar”, menar hon.

Hedersvåldet – toppen på ett isberg

Enklaver avskilda från samhället i övrigt och med starka inslag av patriarkala strukturer tradition och sedvänjor utgör en grogrund för kriminalitet sprungen ur sociala missförhållanden, vilken bl.a. tar sig uttryck i hedersförtryck och kontrollen av kvinnors och flickors sexualitet samt begräsningar i deras livsutrymme.

Jenny Yourstone forskningsledare vid Kriminalvården har presenterat en undersökning som visar att 93,8 procent av de som är dömda för hedersrelaterade brott är män, att 90 procent av dem är födda utomlands, att knappt hälften av dem har någon genomförd gymnasieutbildning, att deras medelålder är 41 år, att mindre än hälften har någon sysselsättning i form av arbete eller studier och att de i snitt varit 14 år i Sverige.

Det är omöjligt att bedriva ett framgångsrikt arbete mot segregation utan att konsekvent belysa villkoren för kvinnor och flickor i utsatta förorter.

Statliga utredningar och myndigheter är skyldiga att analysera sina förslag ur ett feministiskt/jämställdhetsperspektiv. Under decennier avsaknad av en könsmaktsanalys i integrations- och inkluderingspolitik i många socioekonomiskt utsatta förorter. Idag finns i alla åtgärdsförslag att motverka diskriminering på grund av kön tillsammans med samtliga resterande diskrimineringsgrunder men detta är inte detsamma som att ha ett konsekvent, genomgående jämställdhetsperspektiv. Jämställdhet handlar inte bara om frånvaron av diskriminering av kvinnor och män utan om ett önskvärt samhällstillstånd. Vi kommer aldrig att kunna utmana segregationen om vi inte särskilt belyser utrikesfödda kvinnors svaga arbetskraftsdeltagande, sjunkande skolresultat för pojkar från studieovan bakgrund eller de livsbegränsningar som hedersförtryck leder till för många kvinnor och flickor. Jämställdhetsintegrering är ett utmärkt instrument för att leva upp till ambitioner om att främja ett helhetsperspektiv, öka effekterna av samlande insatser och synliggöra bakomliggande mekanismer till segregation.

Extremism och fundamentalism leder till förtryck av kvinnor och flickor

Hedersförtryck och segregation är två fenomen som ofta föds ur samma fundamentalism och extremism och som förstärker varandra. Kvinnor och flickor som inte får umgås med vem de vill, inte bestämma vilka kläder de ska ha på sig eller delta i utbildnings- eller arbetsmarknadsprogram kommer aldrig att få samma möjligheter i livet som andra medborgare. Att motverka hedersrelaterat våld och förtryck måste ingå i regeringens arbete nationellt, regionalt och kommunalt – allt annat vore att lämna alla de kvinnor och flickor som drabbas åt sitt eget öde.

Den demokratiska utvecklingen är inte könsblind

Det är vidare viktigt att se att vissa segregerade förorter har en lägre nivå av jämställdhet än andra bostadsområden. Att öka jämställdheten i dessa förorter är ett sätt att minska skillnaderna i livsvillkor och därmed segregationen. Att den demokratiska utvecklingen inte är könsblind är enligt professor Staffan I. Lindberg, en slutsats av en tvärvetenskaplig studie som handlar om kvinnornas roll för demokratisering och samhällets utveckling. Det finns som ovan nämnts ett demokratiunderskott specifikt för kvinnor i en rad socioekonomiskt utsatta förorter.

Att riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör lyfta fram jämställdhet som en del av lösningen på de utmaningar som segregation utgör tex genom att anlägga ett jämställdhetsperspektiv som framträder skillnader i livsvillkor mellan kvinnor och män, flickor och pojkar i olika utsatta bostadsområden tydligt. Först då blir det möjligt att formulera relevanta mål och åtgärder för att motverka segregation och detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen tillkänna.

Här visas tydligt hur ineffektiv vår integrationspolitik varit. Den har varit försedd med en ideologisk överbyggnad som dolt en rad brister, vilka består i en bostadspolitik som befämjar segregation, i brister när det gäller skol- och utbildningspolitiken, men framför allt består i brister i arbetsmarknadspolitik. Vi bör fråga oss: Hur kan det vara möjligt att vistas i Sverige i 14 år utan att ha kommit i arbete?

Till stor del kan det förklaras med diskriminering och segregation från ”majoritetssamhällets” sida. På denna diskriminering och segregation har man i förorterna reagerat med att man tar avstånd från det svenska samhället och vägrar att integrera sig. Därmed fördjupas segregationen ytterligare. När så det omgivande samhället inte i tillräcklig grad tar sig an de problem människor brottas med i förorten finner sig snart andra som presenterar sig som problemlösare, men med lösningar som strider mot demokratiska principer och mot svensk lag.

På toppen på detta isberg av missförhållanden, sprunget ur segregationen, tronar hedersvåldet. Det talas idag mycket om olika ”politikområden” inom vilka olika åtgärder skall vidtas, men integrationspolitiken är inte något isolerat politikområde i sig, avskilt från andra. Integrationspolitiken är en skärningspunkt där många s.k. politikområden strålar samman och rör vissa grupper i samhället. Den kräver en övergripande samordning av en lång rad specifika åtgärder.

Det krävs en lång rad riktade insatser på arbetsmarknaden, på skolans och utbildningens område. Det krävs specifika sociala och ekonomiska samt polisiära insatser och en särskilt utformad handlingsplan samt en rättslig kod om man på sikt skall komma till rätta med segregeringen och hedersvåldet.

På den sistnämnda punkten noterar vi att det i Sverige inte finns någon brottskod när det gäller hedersmord. Vi menar att regeringen bör tillsätta en utredning i syfte att skapa en sådan.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen tillkänna.

Skolundervisning, könsförtryck och religionsfrihet

Även om hedersvåldet är toppen på ett integrationspolitiskt isberg har det djupa ideologiska rötter. Därför behövs det ett omfattande arbete för att inte bara bekämpa hedersförtryck och hedersvåldet genom lagstiftning, utan också genom ideologisk påverkan och debatt. Detta arbete måste börja tidigt – i skolan. Skolans undervisning skall inte vara knuten till någon specifik ideologisk eller religiös riktning utan stå på en vetenskaplig grundval.

Den skall vara grundad på värderingar om alla människors lika värde, vilket en del skolor idag inte är. När flickor och pojkar åtskiljs redan på bussen på väg till och från skolan, när religiösa ledare använder föräldrarna och religionen för att åstadkomma genom att behålla sina elever i religiösa skolor så faller skolans läroplan, elevernas rättigheter – särskilt flickornas frihet och rättigheter som är stadgade i barnkonventionen och svensk lag. Individerna och barnens grundläggande rättigheter faller undan för en del religiösa ledares krav på att flickor och pojkar skall hållas åtskilda och de ska hållas

åtskilda från majoritetssamhället och kommunala skolor. Och när man ska ha simundervisning för flickor är man inne på fel väg. (I en del fall menar föräldrarna att flickor inte ens behöver lära sig simma, delta på sex- och samlevnadslektioner.) Om skolan faller undan för kravet att flickebarnen under 18 år skall bära särskild religiös klädkod och det inte finns något motsvarande krav på pojkar har man lämnat det som skall vara den svenska skolans fundament – vetenskaplighet, jämställdhet och demokrati. Pojkar och flickor behandlas inte lika. De har i praktiken inte lika värde.

Ställer man samman dessa krav på klädsel, befrielse från viss undervisning m.m. med andra krav som kyskhet, oskuldskontroller, förbud för flickor att delta i skolutflykter, förbud för flickor att delta i samkönade sällskap som gemensamma middagar och möten ser man tydligt ett mönster som förtrycker flickor och unga kvinnor. För flickor finns det allehanda restriktioner. För pojkarna föreskrivs inte några sådana. De tilldelas istället uppgiften att kontrollera sina systrar och upprätthålla en kvinnodiskriminerande ordning. För flickorna finns i relationen till pojkarna inget motsvarande. Flera religiösa skolor praktiserar dessa diskriminerande regler, eftersom man menar att tron föreskriver den. Andra skolor faller på grund av konflikträdsla och rädsla för att beskyllas för obehagliga epitet undan för religiösa ledares och föräldrars krav, trots att det strider mot skolans grundläggande principer och uppgifter samt mot svensk lag.

För att upprätthålla en demokratisk ordning, undanröja kvinnodiskriminering och befrämja jämställdhet föreslår jag att könssegregerade undervisningsformer av religiösa skäl måste stoppas. Man kan inte utifrån någon sorts argumentation om religionsfrihet tolerera könsförtryck.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Då jag anser att undervisningen skall stå på en vetenskaplig grund menar vi att skolan och klassrummet skall vara sekulärt. Ingen minderårig elev (under 18 år) skall där avskiljas eller skiljas ut från de andra på grund av kön (med undantag för vissa lektioner som t.ex. feministiskt självförsvar) eller religion. Skolan skall vara fri från alla typer av religiösa symboler – inklusive klädedräkten.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Jag menar också att skolan i sitt arbete för jämställdhet mellan könen skall bedriva en särskild upplysningskampanj om hedersvåldet som beskriver dess historiska ursprung, dess effekter på samhället, hur det strider mot demokratiska principer, mänskliga rättigheter och vad det innebär av frihetsinskränkningar för flickor och unga kvinnor.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

I en sådan upplysningskampanj bör även ingå särskild information till alla lärare, socialarbetare, poliser, domare, advokater, sfi-lärare m.fl. om hedersförtryck och hedersvåld.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Jag menar också att vår regering i en sådan kampanj riktar sig till alla etniska föreningar och i detta sammanhang riktar sig till ungdomen.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

En av de mest kränkande handlingar som drabbar många unga kvinnor grundade i vidskepelse och som den svenska regeringen snabbt bör kunna göra någonting åt är de s.k. oskuldskontrollerna. Att föräldrar kräver läkarundersökning för att fastställa om den blivande bruden är oskuld är djupt förnedrande för kvinnorna. Vissa läkare går med på

att göra sådana undersökningar. Dessa ”oskuldskontroller” menar vi bör snarast möjligt förbjudas.

Detta vill jag att riksdagen skall ge regeringen till känna.

Amineh Kakabaveh (V)